

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 2002-2003

7 november 2002

# HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

## COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over publiciteit voor een boek van Lucas Catherine in een VDAB-publicatie

Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de trage werking van het Herplaatsingsfonds

Vraag om uitleg van de heer Herman De Loor tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de dreigende sluiting van de NV Maxxim Medical Belgium te Erembodegem

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stand van zaken in het dossier over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en de verdeling van de middelen voor de buitenlandse afvaardigingen



## Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 7 november 2002

### **VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert**

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.10 uur.*

### **Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over publiciteit voor een boek van Lucas Catherine in een VDAB-publicatie**

**De voorzitter :** Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over publiciteit voor een boek van Lucas Catherine in een VDAB-publicatie.

De heer Van Goethem heeft het woord.

**De heer Roland Van Goethem :** Mijnheer de voorzitter, in het e-magazine van de VDAB zijn regelmatig uitschuivers te vinden. Onlangs heb ik er weer eentje gevonden.

Op de webstek van de VDAB wordt namelijk reclame gemaakt voor het boek 'Vuile Arabieren' van de heer Catherine. Ik heb het boek gelezen. Het bevat enkele historische flaters. Ik veronderstel dat niemand onfeilbaar is. Ik heb het echter zeer moeilijk met de racistische achtergrond van dit boek. De schrijver heeft het steeds over de superioriteit van de Arabieren. Blijkbaar vindt hij alle Europeanen dom en onwetend en alle Israëli's perfide. Ik vind niet dat de VDAB dergelijke boeken moet promoten. Bovendien biedt het boek mijns inziens geen culturele of sociale meerwaarde.

Ik zou begrip kunnen opbrengen voor het promoten van boeken met titels als 'Hoe succesvol solliciteren?' of '100 voorbeelden van goede sollicitatiebrieven' op de webstek van de VDAB. Tenslotte is het min of meer de rol van de VDAB om dergelijke lectuur aan te bevelen. Dergelijke promotie zou

nog enigszins nuttig zijn voor de werkzoekenden die de webstek van de VDAB bezoeken.

Aangezien het me niet duidelijk is waarom dit boek op de webstek van de VDAB terecht is gekomen, wil ik de minister een aantal concrete vragen stellen.

Betreft het hier een betaalde advertentie? Het zou me verbazen indien de heer Catherine de VDAB zou hebben betaald om reclame voor zijn boek te maken. Wat heeft deze advertentie eigenlijk met de tewerkstellingsproblematiek te maken? Op basis van welke criteria selecteert de VDAB de boeken waarvoor op de webstek reclame wordt gemaakt? Ik kan me niet voorstellen dat hierbij geen criteria worden gehanteerd. In dat geval zou de VDAB even goed reclame voor het nieuwste album van 'Suske en Wiske' kunnen maken.

Mijnheer de minister, ik weet niet of u het boek van de heer Catherine al hebt gelezen.

**Minister Renaat Landuyt :** Ik ben van plan om het te lezen.

**De heer Roland Van Goethem :** Ik betwijfel ten zeerste of het lezen van dit boek de toegang tot de arbeidsmarkt op een of andere manier vergemakkelijkt. *(Opmerkingen van minister Renaat Landuyt)*

Mijnheer de minister, zodra u het boek hebt gelezen, zullen we er eens over praten.

Staan bepaalde vacatures enkel open voor mensen die dit boek kennen? Staat u achter de beslissing van de VDAB om gratis reclame te maken voor een boek met een welbepaalde ideologische inslag? Ik heb in het begin van mijn uiteenzetting al naar de racistische inslag van het boek verwezen.

## Van Goethem

Staat de VDAB open voor alle schrijvers, ongeacht hun ideologische ingesteldheid? Indien de VDAB ervoor kiest via de eigen webstek boeken te promoten, lijkt het me logisch dat iedereen aan bod kan komen. Indien dit niet het geval is, zou ik graag weten wie binnen de VDAB bepaalt welke schrijvers en welke boeken aan bod mogen komen.

Ik vrees dat ik op mijn laatste vraag geen antwoord zal krijgen. Hoeveel werklozen hebben dankzij het lezen van dit boek reeds een job gevonden?

**De voorzitter** : Minister Landuyt heeft het woord.

**Minister Renaat Landuyt** : Mijnheer de voorzitter, deze vraag om uitleg heeft mijn persoonlijke interesse opgewekt. Blijkbaar maken bepaalde mensen zich zorgen om een boek. De ogenblikken waarop boeken voor onrust zorgen, zijn vaak keerpunten in de geschiedenis. Op die manier leert de geschiedenis ons hoe belangrijk woorden in het leven van de mensen zijn.

Aangezien mijn persoonlijke interesse was gewekt, heb ik daarnet nog even de betrokken pagina van de webstek van de VDAB opgevraagd. Ik vroeg me namelijk af welk boek een Vlaams volksvertegenwoordiger bang kan maken.

Ik zal systematisch op de vragen antwoorden. De eerste vraag was of het om een betaalde advertentie gaat. Ik kan daar duidelijk negatief op antwoorden. Eigenlijk gaat het over een artikel in het e-magazine op de VDAB-website. Dit kadert binnen de werking van de VDAB, een Vlaamse openbare instelling. Zoals u weet, mag de minister niet zomaar alle details opvolgen.

Een andere vraag was wat dit met tewerkstelling te maken heeft. Dit wordt beantwoord in het artikel zelf. De titel van het artikel in het magazine luidt : 'De Vlaamse Leeuw is Arabisch.' Dat verklaart al een beetje de interesse van de interpellant. In de inleiding staat : 'Dat Europeanen denigrerend neerkijken op Arabieren en moslims, is een tamelijk recent fenomeen. Voordien werden ze door ons bewonderd en nageaapt. Dat schrijft Lucas Catherine in 'Vuile Arabieren, bedlectuur voor Vlaams-Blokkers'. Een leuk boek voor wie wil meepraten over migranten'. Het meest ongelukkig van het boek vind ik de titel omdat het onnodig is reclame te maken voor anderen. Maar dit tussen haakjes. De titel is waarschijnlijk door de uitgever bedacht opdat het beter zou verkopen.

Er wordt momenteel veel gepraat over de aanwerving van allochtonen. Er is het debat of ze nu al dan niet willen werken, of de werkgevers ze al dan niet willen, enzovoort. Dat eindigt vaak in de discussie of we Arabieren begrijpen, of we er bang voor zijn, of we ze wel willen en of we erop neerkijken. De website van de VDAB is bedoeld voor iedereen : zowel werknemers als werkgevers. De problematiek in het artikel sluit nauw aan bij de huidige tewerkstellingsproblematiek, los van de opinie die in het boek staat.

De stelling in het artikel is dat we neerkijken op moslims en Arabieren omdat ze in onze maatschappij het laagste werk doen. Er is echter een tijd geweest dat het westen vol bewondering opkeek naar de culturele voorsprong van de Arabieren. Er worden verschillende voorbeelden gegeven. Op het vlak van lichaamsverzorging hebben we stappen vooruit gezet door de Arabische dokters te imiteren. Andere voorbeelden zijn de mode, instrumenten, cijfers, het papier, algebra, landkaarten, universiteiten, het kompas, de pyjama, de douane, het fluweel, cosmetica, het schaakspel, windmolens en zelfs – en nu komt het – de Vlaamse Leeuw. Het symbool van de leeuw komt van de Arabische cultuur. De stelling van het boek is dat onze houding tegenover de Arabische cultuur een historisch gegeven is. Er is een tijd geweest dat we van hen leerden. Nu leven we in een sfeer dat we meerderwaardig zijn. Dat is echter een relatief historisch gegeven.

Ik raad iedereen aan om zich niet te laten misleiden door de titel van het boek en om het te lezen. Het behoort tot de kern van één van de discussies over tewerkstelling, namelijk hoe gaan we om met mensen met een Arabische cultuur die proberen deel te nemen aan onze maatschappij en dus ook werken. Ik vind het trouwens een van de betere artikels in het e-magazine. Ik heb een lijst opgevraagd van andere artikels om te kijken of er altijd een nauw verband is met de tewerkstellingspolitiek. In september 2002 hebben ze het gehad over 'Scheiden is besmettelijk'. CD&V heeft me daarover niet geïnterpelleerd. Heeft dat met tewerkstelling te maken? Het zal waarschijnlijk wel te maken hebben met situaties van mensen die om andere redenen moeten gaan werken. Misschien kan daar de link gevonden worden. Op het eerste gezicht kunnen we ons inderdaad de vraag stellen of de VDAB zich wel moet bezighouden met artikels over scheiden.

Een ander voorbeeld van een thema dat aan bod is gekomen, is 'Murphy was een optimist'. Wie kan

## Landuyt

mij daarover interpellieren ? Misschien Spirit. Nog een ander thema is 'Familie doet het beter'. Misschien gaat het wel over het tv-programma Familie.

De VDAB gaat in haar magazines in ieder geval professioneel te werk door handig gebruik te maken van teasers. Wie had ooit gedacht dat de Vlaamse leeuw een Arabische origine had ? Zo'n stelling schreeuwt om aandacht, niet alleen bij de vertegenwoordigers van het volk, maar ook bij de lezers van het magazine.

De vraag is natuurlijk hoe ver dit e-magazine van de VDAB in haar themakeuze kan gaan. Wij hebben bijna vanzelfsprekend geopteerd voor de redactionele vrijheid. Naar aanleiding van deze vraag om uitleg hebben we uiteraard gecontroleerd of de redactie eventueel te ver is gegaan. Welnu, ze is in dit artikel niet te ver gegaan. In het kader van de sensibilisering voor verdraagzaamheid en het beter wederzijds begrip lijkt dit artikel mij zelfs bijzonder interessant. Onbegrip kan immers tot moeilijkheden leiden in het tewerkstellingsbeleid. Mijns inziens heeft de redactie volledig correct gehandeld, en ik ben dan ook niet van plan aan de redactionele vrijheid van de VDAB te raken. Ik durf zelfs meer te zeggen : zij verdient een pluim voor haar stijl van werken. Ik herhaal nogmaals dat de redactie niet verantwoordelijk is voor de titel van een boek met een goede inhoud. Hier kunnen we zeker geen censuur toepassen.

Als antwoord op uw derde vraag : het gaat hier niet om reclame, maar om een artikel. Dergelijke artikels worden door een onafhankelijke redactie binnen de VDAB-structuur samengesteld. U mag de lijst van de artikels gerust overlopen. U zult daarbij een speelse stijl vaststellen die bewust reacties uitlokt. Daarom trouwens wordt voorzien in een discussieforum op het internet. Het thema dat op dat forum tot nu toe het meest besproken werd, is dat van het migrantendebat. Ook dit artikel roept heel wat reacties op, wat aantoont hoe dicht dit thema bij de werkgelegenheid staat.

Wat uw vierde vraag betreft, antwoord ik 'ja', in de mate dat het handelt over het wederzijds begrip onder mensen en culturen. In het werkzoekendenbestand hebben we nog steeds heel wat allochtonen met kwaliteiten en vacatures waarin die kwaliteiten gevraagd worden. Toch worden ze niet altijd aangeworven. Dit heeft vaak te maken met weder-

zijds onbegrip of wederzijdse schrik. Welnu, dergelijke boeken kunnen tot betere inzichten leiden. In die zin mag het betreffende boek bestempeld worden als productief voor de arbeidsmarkt.

Ik neem aan dat uw vijfde vraag, gesteld in een duidelijke humoristische stijl, ironisch bedoeld is. Uiteraard bestaan er geen vacatures waarbij de lectruur van dit boek verplicht gesteld wordt.

Uw zesde vraag is gestoeld op het bestaande misverstand. Het gaat hier niet om reclame. Ik sta wel ten volle achter dit e-magazine. Ik vind dit een bijzonder moderne en efficiënte manier van handelen. Het toont ook de hoge kwaliteit van het overheidsbedrijf VDAB aan. Dit is duidelijk één van onze modernste bedrijven, niet alleen op het vlak van informatica, maar ook op het vlak van aanpak. Het is bijna niet te geloven dat het de overheid is die op zo'n sympathieke manier op het internet aan het werken is. Die website wordt druk bezocht door bedrijven én door mensen die werk zoeken. Het is dan aangenaam om tussen al de serieuze onderdelen eens op een ontspannende pagina terecht te komen. Die pagina is niet alleen ontspannend, maar ook instructief – ja, hoe verder ik op de vraag inga, hoe enthousiaster ik word.

De zevende vraag is eigenlijk in tegenspraak met de intentie van de vraagsteller. De vraagsteller gaat er immers van uit dat men het best selecteert. Indien ik de teneur van de vraag goed heb begrepen, zou Lucas Catherine er niet in mogen. (*Opmerking van de heer Roland Van Goethem*)

Werk is een centraal instrument om mensen goed in onze samenleving te integreren. Vanuit tewerkstelling vertrekken er vele lijnen naar andere maatschappelijke vraagstukken. De redactie heeft waarschijnlijk veel moeite om niet te citeren uit bepaalde boeken. Soms ligt dat gemakkelijker. Boeken over de geschiedenis van Congo moet men niet commentariëren. Die problematiek heeft niet echt met onze arbeidsmarktproblemen te maken.

De achtste vraag peilt naar informatie over de personen van de VDAB die bepalen welke schrijvers aan bod mogen komen. De redactie doet dat. Die mensen werken vanuit de invalshoek van arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding. Mijnheer Van Goethem, ik kan alleen maar steeds opnieuw hetzelfde antwoord geven, want uw vragen zijn eigenlijk allemaal dezelfde.

## Landuyt

Op uw negende vraag over hoeveel werklozen dankzij de lectuur van dit boek reeds een job hebben gevonden, kan ik niet antwoorden. Het is echter best mogelijk dat dit al is gebeurd. Stel u eens even voor dat een werkgever geen geschikte kandidaat vindt, hoewel er een Arabier is die de job zou aankunnen. En stel dat die werkgever op dat boek stoot, en leest dat er een tijd is geweest dat we terecht met bewondering naar de Arabieren keken. Misschien komt die werkgever dan tot de conclusie dat het erg dom is om op basis van vooroordelen te veronderstellen dat die mensen niet bekwaam zijn. Die boodschap is de essentie van dat artikel.

Het is een zeer goed artikel, dat een bijdrage levert om de tewerkstellingsproblematiek aan te pakken. Ik dank de vraagsteller dan ook dat hij hierop de aandacht heeft gevestigd.

**De voorzitter** : De heer Van Goethem heeft het woord.

**De heer Roland Van Goethem** : Ik dank de minister voor zijn uitgebreid en verhelderend antwoord. Ik wil de minister alvast geruststellen : ik heb geen schrik voor boeken. Ik lees er veel, en dat is me nog nooit gebeurd.

De minister stelt dat de VDAB boeken onder de aandacht mag brengen zonder dat hij daarop enige vorm van censuur uitoefent. Het doet me plezier dat te horen, want dat is terecht. Maar het licht ironische antwoord van de minister – ik druk me nu nog eufemistisch uit – waarin hij zegt dat dit de tewerkstelling positief kan beïnvloeden, is niet juist. Hij weet ook dat dit niet waar is.

In het boek staan juiste zaken, maar het bevat ook historische onwaarheden. Als u dat boek leest, dan zult u dat merken. Het einde van het boek is echter een politiek pamflet, gericht tegen het Vlaams Blok.

**Minister Renaat Landuyt** : Dat komt in het artikel niet ter sprake.

**De heer Roland Van Goethem** : Men raadt de webstekbezoeker wel aan om het boek te lezen. Wie het boek doorleest, stoot op die twee pamflettistische hoofdstukjes die tegen het Vlaams Blok zijn

gericht. Waarom zou men bijvoorbeeld niet eens ‘Het zwartboek van het communisme’ bespreken ?

**Minister Renaat Landuyt** : Wat heeft dat met tewerkstelling te maken ? Ik ben nu ernstig. Als men publiciteit zou hebben gemaakt voor een boek dat tegen een politieke partij is gericht, dan zou ik van oordeel zijn dat dit niet moet. Hier haalt de redactie echter een aantal inzichten uit het boek. Zo leren we bijvoorbeeld dat de Arabische cultuur ooit boven de onze stond, en dat we vraagtekens moeten plaatsen bij het superioriteitsdenken waaraan we ons soms durven te bezondigen. Dat is de boodschap. Het is goed te benadrukken dat de Vlaamse Leeuw een Arabische oorsprong heeft. Dat is misschien provocatief geformuleerd. De boodschap bevat echter een diepe waarheid : het hanteren van dat soort symbolen komt uit die cultuur.

Enkel de titel van het boek doet vermoeden dat er daarin ook nog andere hoofdstukken staan. Men kan echter moeilijk citeren uit een boek zonder de bron te vermelden. De zaken zijn dus erg correct aangepakt.

**De heer Roland Van Goethem** : Het artikel zet wel aan tot het lezen van het boek, en daarin staan die hoofdstukken die tegen het Vlaams Blok zijn gericht. Dat is het probleem.

**Minister Renaat Landuyt** : Dat soort problemen zijn onvermijdelijk als men de redactionele vrijheid aanvaardt. De citaten houden verband met de werking van de VDAB. Er is geen argument om te zeggen dat er grenzen zijn overschreden. Het tegendeel is waar. Ze besluiten zelfs met te zeggen dat de cultuur een smerige naam krijgt door de smerige karweitjes. Vroeger waren het les sales Flamands en nu zijn het de vuile Arabieren. Ze geven zelfs een verklaring voor dat ene deel van de titel. Het andere deel vinden ze overbodig en dus spreken ze daar niet over.

**De heer Roland Van Goethem** : Het symbool van de Vlaamse Leeuw was ongeveer 50 jaar voor de eerste kruistocht al in zwang.

**De voorzitter** : Het incident is gesloten.

---



**Vraag om uitleg van de heer Johan De Roo tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de trage werking van het Herplaatsingsfonds**

**De voorzitter** : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Roo tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de trage werking van het Herplaatsingsfonds.

De heer De Roo heeft het woord.

**De heer Johan De Roo** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in 1999 richtte de Vlaamse regering het Herplaatsingsfonds op om werknemers die werden getroffen door een faillissement, het recht te geven op outplacement. Deze professionele ontslagbegeleiding is bedoeld om via advies, sollicitatietraining, bijscholing en begeleiding tot nieuwe tewerkstelling, te vermijden dat ontslagen werknemers in de werkloosheid terechtkomen. De praktische uitvoering van die begeleiding is in handen van een outplacementkantoor en wordt begeleid door een stuurgroep die is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle betrokken partijen zoals vakbonden, curatoren, de VDAB en de sectorale opleidingscentra. In die stuurgroep zit ook een vertegenwoordiger van het Herplaatsingsfonds.

We krijgen helaas regelmatig het bericht dat bepaalde dossiers bij het Herplaatsingsfonds lang aanslepen. Die situatie ondermijnt de slaagkansen van het outplacementprogramma, want net snelheid van handelen biedt een meerwaarde aan outplacement bij hertewerkstelling van een arbeidsgroep.

Als werknemers uitzwermen, komen er veel terecht in de vicieuze cirkel van de langdurige werkloosheid, wat het Herplaatsingsfonds juist wenst te vermijden. Deze situatie staat haaks op alle verklaringen van de verschillende regeringen over de verhoging van de werkzaamheidsgraad. Op deze manier ontstaat een situatie waarin een gemotiveerde groep werknemers ongewild in de werkloosheid terecht komt, om dan binnen afzienbare tijd te worden gesanctioneerd door de overheid wegens langdurige werkloosheid.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de regelmatig trage gang van zaken bij het Herplaatsingsfonds ? Wat zijn de oorzaken ? Welke garanties biedt u voor een snellere afhandeling van de dossiers ? Kunt u een overzicht geven van de gevallen waarbij het Herplaatsingsfonds werd ingescha-

keld en van de manier waarop die dossiers zijn afgehandeld ?

**De voorzitter** : Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

**Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb in West-Vlaanderen ten tijde van het de sluiting van de Levisfabriek vastgesteld dat er snel werk werd gemaakt van de herplaatsing. Is het niet mogelijk daaraan een voorbeeld te nemen ? Vooral in de streek van Diksmuide zijn er toch al wat problemen geweest met tewerkstelling.

**De voorzitter** : Minister Landuyt heeft het woord.

**Minister Renaat Landuyt** : Mijnheer de voorzitter, collega's, als we West-Vlaanderen als voorbeeld nemen, leggen we de lat voor de rest van het land nogal hoog.

Het uitgangspunt is dat de outplacementbegeleiding zo snel mogelijk moet gebeuren. Dat zal niemand tegenspreken. Hoe ontstaat de vertraging ? Het Herplaatsingsfonds moet een aanvraag van de curator ontvangen. Bij veel faillissementen tracht de curator nog globale overnamediscussies te voeren. Meestal wacht hij met het aanvragen van begeleiding bij het Herplaatsingsfonds tot na het beëindigen van belangrijke overnamebesprekingen. Dat is een van de grootste verklaringen voor de trage gang van zaken.

Gemiddeld 64 dagen na het uitspreken van een faillissement dient een curator een aanvraag in. De gemiddelde tijd die verstrijkt tussen het moment van indiening van een dossier tot de goedkeuring ervan, bedraagt op dit ogenblik 79 dagen. Daarvan zijn er 46 voor rekening van verschillende advies- en controleorganen. 33 dagen zijn voor rekening van het Herplaatsingsfonds. Ik geef deze gegevens niet om te zeggen dat we ons daarbij neerleggen.

Er is een voorontwerp van decreet tot wijziging van het basisdecreet van 18 mei 1999. Dat is door de regering goedgekeurd op 18 oktober 2002. Ik denk zelfs dat het reeds terug is van de Raad van State. In dat voorontwerp van decreet wordt vooral bepaald dat we het Herplaatsingsfonds ook willen inschakelen bij een gerechtelijk akkoord of zelfs in situaties die een gerechtelijk akkoord benaderen.

Het gaat over bedrijven in moeilijkheden die voldoen aan de voorwaarden van een gerechtelijk akkoord. Dat is een enorme uitbreiding waardoor preventieve acties mogelijk worden. Bijvoorbeeld over de onhoudbare situatie van het brugpensioen

**Landuyt**

kan veel worden gediscussieerd, maar bij een bedrijfssluiting vormt het soms het beste middel om het leed van de betrokken werknemers te verzachten. Meestal is het brugpensioen de beste oplossing voor het bedrijf, maar op lange termijn niet voor de maatschappij. Door het mechanisme van het Herplaatsingsfonds al in werking te laten treden bij een gerechtelijk akkoord, kunnen we het bedrijf stimuleren om te helpen zoeken naar ander werk voor de getroffen werknemers. Dat kan gebeuren voor het bedrijf helemaal wordt ontbonden, maar ook bij een ontbinding zonder faillissement. Die filosofie hebben we ingebouwd en daarnaast hebben we ook de adviesprocedures versoepeld, waardoor aan het gewenste tempo kan worden gewerkt.

Mijnheer De Roo, ik heb een overzichtslijst bij van alle ingediende dossiers. Ik laat ze ronddelen aan de leden van de commissie.

**De voorzitter** : Het incident is gesloten.

**Vraag om uitleg van de heer Herman De Loor tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de dreigende sluiting van de NV Maxxim Medical Belgium te Erembodegem**

**De voorzitter** : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Loor tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de dreigende sluiting van de NV Maxxim Medical Belgium te Erembodegem.

De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Herman De Loor** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze firma heeft 132 personen in dienst en vervaardigt medische handschoenen. Alles wijst erop dat het de bedoeling is dat het bedrijf de deuren sluit van de vestiging in Erembodegem. De vakbonden klagen al jaren over het stuurloos ronddobberen van het bedrijf. Ze vragen, samen met het personeel, om een forse koerswijziging. Het Amerikaans moederbedrijf toont echter geen interesse meer voor het in standhouden van de productie in Erembodegem. Blijkbaar wil het zo vlug en zo goedkoop mogelijk af van het personeel.

Sinds het afsluiten van de informatie- en consultatieronde conform de wet-Renault, heeft de directie elke vorm van syndicaal overleg gestopt met de mededeling dat er geen budget is voor een sociaal begeleidingsplan. De vakbonden hebben tevergeefs reeds hemel en aarde verzet in hun poging om het overleg opnieuw op gang te trekken. Het Amerikaans bedrijf wil de productie in Erembodegem echter laten overbrengen naar de lageloonlanden.

Gisteravond hebben de vakbonden een gesprek gevoerd met de revisor. Nogmaals kwam duidelijk naar voren dat het Amerikaans moederbedrijf de Belgische wetten aan zijn laars wil lappen. Al van vóór juli wordt niets meer geproduceerd in het bedrijf. Er is al 2 maal 8 weken economische werkloosheid. In de negende week wordt wel gewerkt, maar niet geproduceerd. De werknemers moeten naar het bedrijf komen om er wat rond te lopen. Het bedrijf kan natuurlijk niet anders dan ze gedurende die week te betalen. Er wordt soms beweerd dat de tegenstelling tussen arbeid en kapitaal niet meer bestaat, maar de situatie van dit bedrijf is er een schoolvoorbeeld van dat de tegenstelling wel nog actueel is.

Mijnheer de minister, heeft het bedrijf contact opgenomen met uw departement over de sluiting ? Heeft het de voorbije jaren overheidssteun ontvangen ? Wilt u er bij de directie op aandringen om het sociaal overleg opnieuw op gang te trekken en om een sociaal begeleidingsplan op te stellen in overleg met de vakbonden ? Ik wijs erop dat de directie in België wel van goede wil is, maar wordt afgeremd door het moederbedrijf in Amerika. Uw interventie zou dus over de Belgische grens moeten reiken. Een sociaal begeleidingsplan zou de pil die de arbeiders moeten slikken, toch iets minder bitter maken.

**De voorzitter** : Minister Landuyt heeft het woord.

**Minister Renaat Landuyt** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer De Loor, de directie van het bedrijf heeft geen contact opgenomen met mijn departement. Wel heeft de firma contacten gelegd met het destijds bevoegde federaal ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Dat ministerie heeft het bedrijf erkend als onderneming in moeilijkheden bij ministerieel besluit van 19 maart 2001, voor de periode van 1 januari 2001 tot en met 31 december 2001. Door die beslissing is de NV Maxxim Medical Belgium vrijgesteld van de verplichting om 3 percent jongeren met een startbaan aan te werven.



## Landuyt

Op het gewestelijk niveau is een eerste aanvraag tot erkenning als bedrijf in moeilijkheden op 12 februari 2002 door de VDAB afgewezen omdat het bedrijf op dat ogenblik niet aan de financiële criteria voldeed. Op 6 mei 2002 heeft het bedrijf een tweede aanvraag ingediend. Op 3 juli 2002 heeft het beheerscomité van de VDAB deze aanvraag gunstig geadviseerd. Op grond van dit advies heb ik de firma op 3 oktober 2002 erkend als onderneming in moeilijkheden.

Sindsdien hebben heel wat ervaren werknemers het bedrijf verlaten. Er zijn 16 werknemers op brugpensioen gegaan, 10 werknemers hebben het bedrijf vrijwillig verlaten. Om dit verlies aan ervaring op te vangen, heeft de NV Maxxim Medical Belgium een algemeen opleidingsplan opgesteld. Ondernemingen in moeilijkheden kunnen overigens een gratis opleiding voor hun personeel krijgen. In de periode van 1 januari 2002 tot 31 september 2002 heeft de VDAB voor een totaalbedrag van 30.654 euro aan opleidingen gegeven.

Ondertussen is de procedure van collectief ontslag ingezet. Dit brengt ons bij de vraag over de mededelingen. Mijn departement heeft geen mededeling ontvangen. Het bedrijf heeft het voornemen om tot een collectief ontslag, met inbegrip van de sluiting van de onderneming, over te gaan op 30 augustus 2002 aan de directeur van het LKC Aalst-Oude-naarde gemeld.

Zoals de procedure voorschrijft, heeft de directeur van het LKC het bedrijf op 3 september gemeld de mededeling over het geplande ontslag van 132 werknemers goed te hebben ontvangen. De directeur heeft hieraan toegevoegd dat de voorgeschreven informatie- en raadplegingsprocedure nog niet was afgerond. Op 23 september 2002 heeft de directeur een door de vertegenwoordigers van de werknemers in de ondernemingsraad ondertekend bewijs ontvangen dat het bedrijf heeft voldaan aan de informatie- en raadplegingsprocedure die in artikel 6, § 6, paragraaf 1 van de Renault-wet is opgenomen. Ook alle andere formele stappen in de procedure zijn verder opgevolgd. We hebben ook nagekeken of het bedrijf overheidssteun heeft ontvangen. Dit is niet het geval.

De heer De Loor heeft daarnet gevraagd of we willen aandringen om de draad van het sociaal begeleidingsplan weer op te nemen. De Vlaamse regering kiest in dit verband voor structurele oplossingen voor bedrijven in moeilijkheden die zelf geen sociaal plan kunnen bekostigen. De Vlaamse rege-

ring kan het sociaal overleg niet vervangen. Aangezien we op dit vlak geen enkele bevoegdheid hebben, kunnen we enkel vragen om dit voort te zetten.

We hebben de reglementering over het Herplaatsingsfonds uitgebreid naar bedrijven die sluiten zonder dat een faillissement is uitgesproken. Dit moet ons de kans bieden om sneller op te treden in het kader van de outplacementmogelijkheden en van de sociale begeleiding.

**De voorzitter :** Wat dit laatste punt betreft, zou ik nog een bijkomend vraagje willen stellen. Is de Vlaamse regering van plan om deze mogelijkheden in de toekomst niet enkel tot bedrijven met een gerechtelijk akkoord te beperken? Faillissementen en gerechtelijke akkoorden zijn tenslotte duidelijk omschreven situaties.

**Minister Renaat Landuyt :** Ik stel voor dat we die discussie voeren aan de hand van de tekst die het Vlaams Parlement spoedig zal bereiken. Om soepel te kunnen werken, hebben we voor een zeer voorzichtige formulering gekozen.

Wat de laatste vraag van de heer De Loor betreft, wil ik erop wijzen dat we steeds met hetzelfde probleem worden geconfronteerd. De Vlaamse overheid kan niet in de plaats van het sociaal overleg treden. Om de werkgelegenheid te beschermen, kan de Vlaamse overheid er enkel voor zorgen dat ze klaar staat om bij te springen.

**De voorzitter :** De heer De Loor heeft het woord.

**De heer Herman De Loor :** Mijnheer de minister, ik weet dat u niet in de plaats kunt treden van het sociaal overleg. Daarover gaat het nu net. Vanuit Amerika worden er richtlijnen gegeven om het sociaal overleg niet te voeren. Tot september is de wettelijke procedure gevolgd en werd de wet-Renault gerespecteerd. Sinds dan gebeurt er niets meer. Er is geen contact meer met de directie. Nochtans wil deze wel meewerken, maar ze krijgt niet het fiat van Amerika. Daarmee wil ik de tegenstelling arbeid-kapitaal nog eens aanklagen. Er wordt gezegd dat dit niet meer bestaat, maar dit is een bewijs van het tegendeel.

**Minister Renaat Landuyt :** Er zijn ook bedrijven die met gespecialiseerde advocaten de vergaderingen houden. De naleving van de wet-Renault gebeurt zeer formeel en met duur advies. Er wordt met een advocaat overlegd wat er nog zal worden gezegd op de ondernemingsraad. De plaatselijke

**Landuyt**

leiding heeft een bepaalde opdracht die formeel juridisch moet worden uitgevoerd.

**De voorzitter** : Het incident is gesloten.

**Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stand van zaken in het dossier over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en de verdeling van de middelen voor de buitenlandse afvaardigingen**

**De voorzitter** : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gysbrechts tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de stand van zaken in het dossier over het statuut van de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en de verdeling van de middelen voor de buitenlandse afvaardigingen.

De heer Gysbrechts heeft het woord.

**De heer Peter Gysbrechts** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, naar aanleiding van een bezoek van de commissie Buitenlandse Aangelegenheden aan Catalonië, stelden de heer Hostekint en ikzelf op 4 juli 2002 een vraag om uitleg over het statuut van onze vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in het buitenland. Mijnheer de minister, u wist ons toen te vertellen dat er door Toerisme Vlaanderen werd gewerkt aan een besluit dat uitsluitend op de instelling van toepassing zal zijn. Daarin zal onder meer de rechtspositie van het personeel van de kantoren in het buitenland worden geregeld. Zijn hiervan al enige resultaten gekend ?

Is hierover, zoals u op de bewuste commissiezitting aankondigde, al een hoorzitting gepland aangaande de problematiek van de buitenlandkantoren en de promotiestrategie van Toerisme Vlaanderen. Deze hoorzitting zou best plaatsvinden vóór de bijeenkomst van alle directeurs van de buitenlandkantoren. Gelet op het feit dat deze de eerste week van december staat geagendeerd, lijken enige spoed en concrete acties op hun plaats. Bent u bereid hieraan alsnog gevolg te geven ?

**De voorzitter** : Dit onderwerp is inderdaad al aan bod gekomen in de commissie. Het is dan ook goed

om op de hoogte te blijven van de meest recente stand van zaken.

Minister Landuyt heeft het woord.

**Minister Renaat Landuyt** : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij uw inleidende opmerking. Ik deel de commissie mee dat de procedure inzake aanwerving van een nieuwe administrateur-generaal voor Toerisme Vlaanderen volop aan de gang is. Er waren een twintigtal kandidaten waaruit zal worden geselecteerd. Jobpunt Vlaanderen en Hanssens zijn ermee bezig om op objectieve manier een goed manager te selecteren. Dat zou gevolgen moeten hebben op het intern beleid. Het is altijd goed om met een frisse aanpak voor de dag te komen. Mijn verwachtingen zijn dan ook hoog gespannen.

Wat betreft de rechtspositie van het contractueel personeel in het buitenland, wordt grosso modo dezelfde regeling uitgewerkt als voor het gelijkaardig personeel van Export Vlaanderen. Daarover wordt overleg gepleegd met Export Vlaanderen en het Rekenhof, teneinde op dezelfde golfengte te zitten. Hetzelfde gebeurt met de vertegenwoordigers van de syndicale organisaties met wie een werkgroep is opgestart, met als doel alle stappen en problemen in consensus te bespreken. Het model van Export Vlaanderen zal quasi volledig bruikbaar zijn voor het personeel van Toerisme Vlaanderen.

Een datum bepalen en afspraken maken voor een hoorzitting over de buitenlandkantoren behoort tot de regeling van de werkzaamheden van de commissie. Uit het verslag van de bespreking van uw vraag op 4 juli 2002 blijkt dat de voorzitter en de secretaris van deze commissie daartoe de nodige afspraken zouden maken. Voor zover ik ben geïnformeerd, werd Toerisme Vlaanderen nog niet gecontacteerd.

**De voorzitter** : Als ik het me goed herinner, is afgesproken om de hoorzitting te koppelen aan de beoemde vergadering van afgevaardigden in Brussel. Ik weet echter niet wanneer die vergadering gepland is.

**Minister Renaat Landuyt** : Volgens de vraagsteller – die over goede contacten blijkt te beschikken – zou deze vergadering in de eerste week van december plaatsvinden.

**De voorzitter** : Ik heb hier inderdaad het document liggen waarin staat dat de hoorzitting met de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen in Parijs,

**Voorzitter**

Keulen en Barcelona over hun taak, over de noodzaak om het netwerk van vertegenwoordigers in het buitenland al dan niet in stand te houden en over hun statuut, om praktische redenen gekoppeld zou worden aan de ontmoeting met de vertegenwoordigers. De commissie heeft zich dus steeds gehouden aan de gemaakte afspraak.

**De heer Peter Gysbrechts** : Er werd toen vooral gesteld dat we deze hoorzitting het best zouden houden vooraleer die vergadering plaatsvindt zodat aan die vergadering de nodige input kan worden gegeven.

We moeten die hoorzitting in ieder geval aan die vergadering koppelen, want ik kan aannemen dat zij voor die week reeds hun agenda hebben. We mogen er zeker niet aan beginnen als die vergadering achter de rug is.

**De voorzitter** : Wij hadden die hoorzitting en die vergadering in ieder geval op dezelfde dag gepland. We moeten bovendien rekening houden met de begroting waarover we – naar ik hoop – op 28 november kunnen stemmen. Begin december zouden we dan vrij zijn.

**De heer Peter Gysbrechts** : Dat zou goed uitkomen. Die contacten hoeven trouwens niet verregaand te zijn. Eén telefoontje naar Toerisme Vlaanderen kan volstaan om te weten wanneer die directeurs naar Brussel afzakken.

**De voorzitter** : Mijnheer de minister, zult u daarop aanwezig zijn ?

**Minister Renaat Landuyt** : Al was het maar uit respect voor deze commissie wil ik daarop aanwezig zijn. Mocht er een probleem zijn met mijn agenda, dan kan ik uiteraard een vertegenwoordiger sturen. U mag ook niet uit het oog verliezen dat die mensen vanuit 11 verschillende plaatsen moeten komen.

**De voorzitter** : Ik stel voor dat de secretaris contact opneemt en dat we, indien mogelijk, de hoorzitting in de voormiddag houden. Zij kunnen dan in de namiddag hun vergadering houden.

Mijnheer Gysbrechts, wenst u nog op het antwoord te repliceren ?

**De heer Peter Gysbrechts** : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

In het eerste deel van uw antwoord met betrekking tot de toekomstige rechtspositie van onze vertegenwoordigers, hebt u gezegd dat hun rechtspositie in de richting gaat van die van Export Vlaanderen. Dit antwoord komt tegemoet aan de initiële vraag van de sector zelf en van de heer Hostekint en mezelf. We zijn dan ook bijzonder tevreden vermits we van oordeel zijn dat die mensen recht hebben op dezelfde positie.

Over de hoorzitting is ondertussen voldoende gezegd.

**De voorzitter** : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.12 uur.*

---